

۲۰۱۶/۰۸/۲۷

حمید انوری

"ای تیغ تان چو نیزه برای ستم دراز"

تیغ ستم نظامیان پاکستان باز هم یکبار دگر از آستین غدر و عناد بیرون شد و در قلب شهر کابل خون پاک هموطنان ما را بر زمین ریخت.

حمله انتحاری وحشیانه بر پوهنتون امریکایی کابل خانواده های بیشماری را به داغ جگرگوشه های شان نشانده. این حمله مرگبار و خونین بیشمار محصلان، استادان، محافظان، نیروهای نظامی و امنیتی کشور را به کام مرگ فرستاد و یکبار دیگر ترس و وحشت را در پایتخت کشور حکمفرما ساخت و دامن غم و ماتم گسترانید. قرار شهادت چند محصل زخم برداشته که از طریق خانواده های شان تا این سر کره ارض به ما رسید، در حقیقت تعداد شهدا و زخمی ها بیشتر از صد نفر بوده اند که مقامات غیر مسؤل نظر به دلایل خاص عمداً نخواستند شمار واقعی قربانیان را افشا کنند.

یکی از همین محصلین که از آن سلاخی وحشتناک جان به سلامت برده است، برای خانواده خود گفته است که تروریستان بی رحم و وحشی در داخل صنف های درسی، محصلین و استادان پوهنتون را با تفنگ های خود نشانه میرفته اند و از آنها با وحشت تمام سوال می کرده اند که "دوست دارد به کدام قسمت بدن او فیر کند" و این دیالوگ وحشتبار همچنان ساعت ها در جریان بوده است و قربانیان مظلوم و بی دفاع و تنها، یکی یکی مورد فیر گلوله قرار گرفته و به شهادت رسیده اند.

قرار معلوم مهاجمین تروریست دو نفر بوده اند و هشت ساعت مقاومت کرده و مشغول کشتار هموطنان شریف ما و محصلین و استادانی بودند که جز قلم و کتاب سلاحی نداشته اند. به این گزارش تازه در مورد توجه کنید:

راحیل شریف: انگیزه حمله به پوهنتون کابل، امریکایی بودن آن است

زرنج نیوز. ۶ سنبله ۱۳۹۵

اگر مقامات نظامی پاکستان به اصطلاح ریگی در کفش نداشته اند، پس "راحیل شریف" از انگیزه تروریست‌ها شرف باخته چگونه اطلاع حاصل نموده است؟!

جنرال راحیل شریف، رییس ستاد ارتش پاکستان در گفتگوی تلفونی با محمد اشرف غنی، رییس جمهور کشور گفته است که حمله بر دانشگاه امریکایی افغانستان نشان دهنده ضعف نیروهای امنیتی افغان است.

اگر خواسته باشیم بیطرفانه قضاوت کنیم و از یک جنبه نگری پرهیز، این ادعای "راحیل شریف" را باید بدون حب و بغض تأیید کرد. نیروهای امنیتی کابل بصورت درست رهبری نمی شوند و جناب قوماندان امنیه در خواب خرگوش فرو رفته است و فقط زمانی بیدار می شود که کار از کار گذشته است، خیرنگاران و گزارشگران و فلم برداران با کمره های فلمبرداری خود در صحنه حضور یافته اند و دیگر کار از کار گذشته است که قوماندان صاحب امنیه با جلیقه ضد گلوله و بادبگارد های خود ظاهر می شود و در مقابل کمره ها خودنمایی میکند و گویا در مورد واقعه معلومات میدهد، و این سناریو همچنان بارهای دیگر تکرار می شود و آب از آب تکان نمی خورد.

قوماندان امنیه کابل را باید مستقیماً دستگیر و به محاکمه تحویل دهند، اما گویا پایه او طوس است و چون سنگ در جای خود سنگین. آخر نه چنین است که "مال خود را نگهدار و همسایه را دزد نگیر"؟

نظامیان پاکستان و سازمان جهنی جاسوسی شان (آی اس آی) چنین حملات را طرح ریزی و به مرحله اجرا میگذارند، و این هیچ تازگی ندارد و یک سخن تکرار است و همه این موضوع را خوب میدانند، اما وظیفه نیروهای امنیتی و پولیس افغانستان چیست؟

بیشترین حملات انتحاری این چینی به همین یک شیوه به مرحله اجرا گذاشته می شوند و آنهم درست همین گونه که حمله بر پوهنتون امریکایی کابل صورت گرفت، یعنی در نخستین قدم موتر حاوی مواد انفجاری را به در یا دیوار مورد هدف می کوبند و بعد هم یک مشت تروریست دیگر وارد عمل می شوند و...، اما قوماندانی امنیه کابل هیچ اقدام پیش گیرانه در زمینه ندارد.

در این گفتگو شریف به اشرف غنی اطمینان داده است که پاکستان برای مبارزه با تروریسم حاضر است با افغانستان همکاری کند. به گفته شریف تمامی حرف هایی که بین حمله کنندگان قبل از این حمله رد و بدل شده توسط یک سیم کارت داخلی افغانی بوده است و این حمله کنندگان هیچ تماسی با خارج از افغانستان نداشته اند. در حقیقت او رئیس جمهور و شورای امنیت او را در غوغا خطاب کرده است. این در حالیست که رئیس جمهور قبلاً ادعا کرده بود که تروریست‌ها در مکالمات تلفونی خود از نمراتی کارگرفته اند که در داخل خاک پاکستان بوده و مربوط به پاکستان است.

شریف افزوده، اینکه نام این پوهنتون (امریکایی) بوده است، شاید یکی از انگیزه های این حمله بوده است. این در حالی است چندی پیش شورای امنیت افغانستان اعلام کرده بود که حمله بر پوهنتون امریکایی افغانستان، در پاکستان برنامه ریزی شده است.

این در حالی است که کانگرس ایالات متحده امریکا اوایل ماه روان میلادی اعلام کرد که قصد ندارد ۳۰۰ میلیون دالر کمک مالی - نظامی مقرر را به پاکستان بدهد؛ اقدامی که احتمالاً به بی اعتنایی دولت اسلام آباد نسبت به اقدامات شبکه حقانی و مبارزه با تروریسم مرتبط است.

نظامیان پاکستان خوب میدانند که در صورت قطع و یا تقلیل کمک های مالی – نظامی امریکا به آنکشور، کدام نقطه از زخم مقامات امریکائی را فشار دهند که بیشترین درد داشته باشد و آنان را به فغان آورد، و اما با درد و دریغ بسیار که در هر حالت این هموطنان مظلوم، بی گناه و بی دفاع ما هستند که باید قربانی بدهند و بهترین فرزندان شان به خاک و خون کشیده شوند، مگر تا کی و تا کدام زمان!!!

حوالی شامگاه پنجشنبه گذشته گروهی از مهاجمان انتحاری در نخست موتر مملو از مواد انفجاری را به دیوار پوهنتون امریکایی افغانستان واقع در سرک دارالامان کوباند و سپس دو مهاجم وارد ساختمان شدند. در نتیجه این حمله ۱۳ تن به شمول ۷ محصل، ۳ پولیس و ۳ محافظ کشته شدند و ۳۵ دانشجو و ۹ پولیس دیگر زخمی شدند.

و اما به نظامیان پاکستانی و چوکره های بی آرم شان که غیر از خونریزی و کشتار و ایجاد جو وحشت و ترور و ترس و رعب در کشور ما، کاری بلد نیستند و فقط بلد اند خون آدمیزاد بر زمین ریزند، از قول "مولانا سیف الدین محمد فرغانی" همین کافی خواهد بود که گفته شود:

ای تیغ تان چو نیزه برای ستم دراز

این تیزی سنان شما نیز بگذرد

